

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ-ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. *Ενταύθα ετήσια Δρ. 10.—*Εν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11.—Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα Δρ. 20.—*Εν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσᾷ Φρ. 11.—ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40.—τὰς διατριβάς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.—Τὰ δικαστικά προπληρώνονται.—Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταύθα δικαστηρίων.

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ὅπως εἶπομεν καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ, ἀναλαβούσης πλέον τῆς δικαιοσύνης τὰ τῆς ἐρεύνης τῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι νὰ παύσῃ ἢ ἐν τῷ τύπῳ ἀναγραφῆ των. Θέλοντες ὁμωσὶν ὑποβοηθήσωμεν τὸν κ. Νομάρχην, ἐργαζόμενον εἰς τὴν σύνταξιν τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν ἐν Σύρῳ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων ἐκθέσεώς του, γράφομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα.

Ἀληθεύει ἄρα γε τὸ διχιδόμενον ὅτι ἤδη, καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ τριάκοντα περὶ πη ἡμερῶν, ἀποπομπὴν ἐκ τοῦ καταυτήματος, παντὸς σχεδὸν τοῦ προσωπικοῦ ἀνωτέρου τε καὶ κτωτέρου, ἐκ δεκάδος καὶ πλέον ἀτόμων ἀποτελουμένου, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀναχώρησιν ἄλλων τόσων ἴσως ὀρφανῶν, ὅτι αἱ καθημερινὰ δαπάναι τροφῆς ἀνέρχονται εἰς τὸ ἴδιον ποσὸν εἰς ὃ καὶ πρὸ τινος, ἔστω καὶ ἂν κατὰ τινὰ διάδοσιν, μίαν τῶν κατ' αὐτὰς ἡμερῶν, τὰ κοράσια ἐδείπνησαν δι' ἐνὸς μῆλου ἕκαστον; Χωρὶς νὰ παρεξηγηθῶμεν εἰς βᾶρος τινός, ἐρωτῶμεν μόνον ἂν ἦναι τοῦτο ἀληθές, καὶ τότε ἀποδεικνύεται ὅτι ἡμεῖς εἶχομεν δίκαιον ἐλέγξαντες τοὺς ἐν σπουδῇ ἐνεργήσαντας μόνον ὅπως ἢ διαχειρίσις μετενεχθῇ ἀπὸ χεῖρας ἐνός εἰς ἄλλου;

Ἦδη δὲ εἰς τὰ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Πρωίου, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν, εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ διαχειρίσιν καὶ λοιπὴν οἰκονομίαν τῶν τοῦ Ὀρφανοτροφείου Μπαμπαγιώτου καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῶμεν ὅτι καὶ ὑπηρετρίαι οἰκιῶν — καὶ μάλιστα τέκνα φυσικὰ καὶ μὴ νόμιμα — προσελήφθησαν καὶ ἐπὶ πολὺ διέμειναν ἐν τῷ καταστήματι ὡς ἄρφανά, ἐναντίον τῆς τε διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Μπαμπαγιώτου καὶ τοῦ κανονίζοντος τὰ τῆς περιουσίας του καταστατικοῦ.

Εἶναι γνωστὸν τοῖς Ἑρμουπολίταις καὶ παντὶ ἴσως τῷ Πανελληνίῳ, ὅτι ὁ μακαρίτης Πρωίος, ἀποθανὼν τῷ 1884, μετ' ἄλλων γενναίων κληροδοτημάτων του, ἐκληροδότησε τῷ δήμῳ Ἑρμουπόλεως τὰ ἀκίνητα κτήματα αὐτοῦ, ὅπως, κατὰ

τὴν διαθήκην, διὰ τῶν «εἰσοδημάτων διαχειριζομένων ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων, Ἀρχιεπισκόπου καὶ Δημάρχου Ἑρμουπόλεως, προικίζονται κοράσια ἐξ Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου κατ' ἔτος, ἀνὰ δραχμὰς δεκακισχιλίας ἕκαστον» ἄτινα, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ διὰ Β. Δ. τῆς 20. Φεβρουαρίου 1887 ἐγκριθέντος καταστατικοῦ «ὀφείλουσι νὰ ἦναι ἐξ Ἑρμουπόλεως ἢ Σύρου καὶ ὅτι εἰς προίκισιν δικαιοῦνται αἱ ὀρφαναὶ καὶ τιμίας διαγωγῆς.»

Ἀναφέρομεν καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ καταστατικοῦ καὶ τὴν διαθήκην τοῦ διαθέτου, καθόσον δὲν σκοποῦμεν νὰ παραλείψωμεν οὐδὲν, τῶν κατὰ τῆς εἰρημένης περιουσίας τελεσθέντων ὀργίων.

Τὰ εἰρημένα κτήματα τοῦ ἀοιδήμου δωρητοῦ παραδοθέντα ἔκτοτε εἰς τὴν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κληροδοτήματος, εἶχον πραγματικὸν εἰσόδημα, κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν, περὶ τὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος ἦτοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τοῦ Πρωίου ἀπέφερον εἰσόδημα περὶ τὰς τριακοσίας πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

Τί δὲ ἐδαπάνησεν ἀπέναντι τούτων, ἢ Ἐπιτροπῆ των; Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας καὶ ἂν διὰ τῶν ἄχρι τοῦδε προικισθειῶν ἐξετελέσθη καὶ κατὰ πόσιν ἢ θέλησιν τοῦ διαθέτου, οὔτε ἐπικαλούμεθα τὰς μαρτυρίας φίλων τοῦ ἀειμνήστου κληροδότου, τί ἐνόει ἐκεῖνος διαθέτων τὴν περιουσίαν του πρὸς προίκισιν καὶ ἀποκατάστασιν κορῶν, ποίων κορῶν καὶ τίνων οἰκογενειῶν, διότι τότε εἴμεθα βεβαίαι ὅτι ἕκαστος θὰ καταρασθῇ τοὺς αἰτίους τῶν γινομένων, ἀλλὰ περιοριζόμεθα μόνον εἰς τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς. Κατὰ τὰ ἕνδεκα ἔτη καθ' ἃ τὰ εἰσοδήματα τῶν εἰρημένων κτημάτων, εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπροικίσθησαν δεκαπέντε κόραι λαβούσαι ἀνὰ ἐννέα περίπου χιλιάδας νέων δραχμῶν ἦτοι φράγκων — ὅσον, δηλαδή, φέρουσι αἱ δεκασχίλια δραχμαὶ τῆς διαθήκης — τὸ ὅλον ἑκατὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδας δραχμῶν. Ἦδη ἐρχεται ἢ ἐρώτησις τί ἐγένοντο τὰ ὑπό-

λοιπα; Ἀφοῦ ἐξ αὐτῶν ἀφαιρεθῶσι τὰ πληρωθέντα ὡς κληρονομικὰ τέλη τοῦ κληροδοτήματος, τὰ ὑπόλοιπα ἐδαπανήθησαν εἰς ἐπισκευὰς— ἄνευ δημοπρασίας ἐνεργουμένων συνήθως —μισθοδοσίας ὑπαλλήλων, πρὸ ὀλίγου μάλιστα προστεθέντος καὶ κλητῆρος, ἐναντίον τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ καταστατικοῦ, εἰς δωρεὰς καὶ χαρίσματα ὀφειλομένων ἐξ ἐνοικίων καὶ δικηγορικὰς δαπάνας. Ἴσως θελήσῃ τις νὰ προσθήσῃ εἰς ταῦτα καὶ εἰκοσακισχιλίας περίπου δραχμὰς, ἔλλειμμα τοῦ τέως εἰσπράκτορος τοῦ δήμου κ. Κολιοπούλου, ἀλλ' ὅλοι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι τοῦτο ἐκαλύφθη διὰ τῶν δύο οἰκιῶν του, ἃς τὸ κληροδοτήμα παραλαβὼν ὡς μετρητὰ, ἔδωκεν, ὡς λέγουσιν οἱ ἴδιοι, αὐτουσίους προΐκα. Ἐπίσης ἡ προβαλλομένη δῆθεν ἔκπτωσις τῶν ἐνοικίων οὐδόλως ἀθῶναι τοὺς διαχειριστὰς, πάντων ἡμῶν γνωρίζοντων ὅτι τὰ ἐνοίκια τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ταῖς κεντρικωτάταις τῆς Ἐρμουπόλεως θέσεσι, κτημάτων, ἐλάχιστον ἐξέπεσαν, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἔγκειται ἡ παρανομία τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις μὴ τηροῦσα τὸ ἀρθρον 5 τοῦ καταστατικοῦ, σπανιώτατα ἐνήργησε νομίμους δημοπρασίας, πολλάκις δὲ καὶ ἐνεργηθείσας δὲν ἐξετέλεσεν, ἢ καὶ διέλυσε συχνότατα ταύτας, χάριν προστατευομένων τῆς ἐπιτροπῆς, διότι δὲν παραδεχόμεθα νὰ ἐγένετο τοῦτο δι' ἄλλους λόγους. Πολλάκις δὲ καὶ πρὸς κοινὸν σκάνδαλον ἐνεργηθείσας δημοπρασίας παρέβη, ὡς διὰ παραδειγμάτων θέλομεν ἀποδείξει.

Εἰ καὶ κίνδυνεύοντες νὰ πικράνωμεν πρόσωπον οὔτινος τὸ ὄνομα σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν, καθὼς καὶ τὴν θέσιν, ἣν κατέχει, διότι ἀντιπροσωπεύει τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσθημεν καὶ ἧς τὰς ἀρχὰς ἀκολουθοῦμεν, κατὰ καθῆκον ὅμως ὀφείλομεν ν' ἀναγράψωμεν, ὅτι ἀτυχῶς ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Λεωνίδα Δεληγιάννη, διατελέσαντος Νομάρχου ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1890 μέχρι Ἰουλίου 1892, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἤδη λήγοντος ἔτους μέχρι σήμερον, ἐγένοντο, ὡς θέλομεν ἀποδείξει, αἱ πλείσται καὶ τολμηρότεροι παρανομίαι, ἀγνωστον τίνος καταχρωμένου τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀγνοίας αὐτοῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ ἀσθενοῦς αὐτοῦ χαρακτήρος.

Εἶναι ἐπίσης ἀληθές ὅτι ἐν γένει τὰ τοῦ κληροδοτήματος Πρωίου ἐνέχουσι τινα περίεργα ἀληθῶς, ἐξ ὧν ἡ ἀναγράφομεν τὸ ἐξῆς, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωμεν τινα κρίσιν, καὶ μὴ συμφωνοῦντες ἰσως μὲ τὰς ποικίλας περὶ αὐτοῦ καὶ διαφόρους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν γνώμας. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐξήτήθη ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐπεβλήθη τέλος εἰς τὸν Νο-

μάρχη Κουκλάδων κ. Δεληγιάννην ἡ ἀπόλυσις ἐκ τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως τοῦ κληροδοτήματος κ. Δ. Ἀθηναίου. Ὁ κ. Νομάρχης ἀντιέστη πάσῃ δυνάμει καὶ ὑπερησπίσθη τὸν κ. Ἀθηναῖον μέχρι παραιτήσεώς του, ὡς ὁ ἴδιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν διεβεβαίουν. Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλὰς ὑπεκφυγὰς καὶ ἀρνήσεις, ὁ κ. Ἀθηναῖος ἀπολυθεὶς τὸν Ἀπρίλιον ἀντικατέστη διὰ τοῦ κ. Κωνστ. Συρμαλένιου, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας. Πλὴν ἀλλ' ὅμως, συνέβη τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης δὲν ἐδέχθη τὸν κ. Συρμαλένιον εἰς τὴν Νομαρχίαν, οὔτε ἀρχεῖον κἂν παραδώσας αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μισθοδοτουμένου αὐτοῦ, ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν ὁ κ. Ἀθηναῖος ἀμισθεῖ, καὶ τοῦτου παρισταμένου ἐνηργήθησαν αἱ ἐφετεινὰ ἐνοικίσεις τῶν κτημάτων τῆς ἀτυχοῦς περιουσίας τοῦ Πρωίου καὶ μάλιστα εἰς τὸν κ. Ἀθηναῖον ὁ Νομάρχης κ. Δεληγιάννης παρέπεμπε τοὺς αἰτοῦντας οἰκίαν καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν ἀφορῶσαν τὸ κληροδοτήμα Πρωίου πληροφορίαν. Ἀναγράφομεν τὸ πρᾶγμα ἄνευ τίνος σχολίου, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν. Προσεχῶς ἡ συνέχεια τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἡ προίκισις ὄρφανῶν καὶ διατὶ οὐδέποτε ἡ δημοσιὸς γραφία ἔγραψε διὰ τὰ τελούμενα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Θ. Π. Δεληγιάννην, τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, δαίγμα ὑφίστιν τῆς πρὸς τὸν γεραιὸν Ἐθνάρχην εὐνοίας καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πρὸς τὴν πατρίδα, ἐπιπνευτικονταστῆν καὶ ἰδίως κατὰ τὰ τελευ. αἶχ ἔτη, ὁπηρεσιῶν του.

— Τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος φέρουσιν ἤδη πολῖται Ἕλληνας — ἐκτὸς τῶν Βασιλοπαίδων — οἱ κ. Θεόδωρος Π. Δεληγιάννης, Μάρκος Ρενιέρης, Ἀνδρέας Συγγρός, Δημ. Κελλιπρονᾶς καὶ Χαρίλ. Τρικούπης.

— Τὴν εἰς τὸν Σεβαστὸν Ἐθνάρχην ἀπονομήν τοῦ Ἀνωτάτου τῶν Ἑλλήνων παρασῆμων ὀλίκληρος ἡ Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία ἀπεδέχθη μετ' ἐπαίνου καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἔχθιστα τῇ κυβερνήσει διακειμένη «Ἐφημερίς» ἔγραψε ἰδιαίτερον ἀρθρον, κρίνουσα τὴν βασιλικὴν πράξιν ἀξίαν δημοσίου ἐπαίνου.

— Ὁ καιρὸς ἀλλάξας πολλάκις, ἐπὶ τέλους μετεβλήθη εἰς καλοκαιρίαν, ἐνόμιζε δὲ τις ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος, τὴν Πέμπτην μόνον ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας ὁ καιρὸς ἦτο συνεφώδης, ἔπιπτον δὲ κάποτε ψεκάδες βροχῆς, ἐξακολουθοῦσι καὶ πρὸ μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς ὅτε ἔβρεξε.

— Ἐκ τῶν αἰφνιδίων τρικυμιῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος περὶ ὧν ἐγράψαμεν, ἐγένοντο καὶ νυκτῆς πολλῶν πλοίων, ἐν οἷς καὶ Ἑλληνικῶν. Αἱ Ἀνδριαὶ μόνον ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τρεῖς ἢ τέσσαρα, πλοίων τοῦ λιμένος τῆς πητρίδος τῶν.

— Ὁ δήμαρχος Ἐρμουπόλεως εἰδοποιεῖ τοὺς συμ-

πολίτας του ότι δικταρισθείς φορολογικός κατάλογος των επιτηδευμάτων της τριετίας 1895 — 1897 εύνεγκται εντεθειμένος εν τῷ δημαρχείῳ ἀπὸ τῆς 16 Δεκεμβρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ. οἱ δὲ ἔχοντες παράπονα δύνανται νὰ κάμωσι ταῦτα, δι' αἰτήσεως ἐπὶ χαρτοσήμου ἐπιδομένης πρὸς τὴν δημαρχίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας.

— Εἰδοποιοῦνται δὲ οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ὅτι ἐν τῷ γράφειῳ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος συντάσσονται ἄνωρα, ὑπὸ ἐμπειροῦ ὑπὸ κλήλου ἀναφοραί περὶ ἐπιπτώσεως τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

— Οἱ συμπολίται ἡμῶν καθολικοὶ ἐώρτασαν τὰς ἐορτὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

— Ὁ ἄρτι διορισθεὶς δημοτικὸς ἰατρός κ. Δ. Παπαδόπουλ. ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ, μένει δὲ ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Φραγκίδου.

— Ἐνεκα τῆς ἀνά τὰς ἡμετέρας θαλάσσης τρικυμίας τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, πολλὰ καθυστερήσεις ταχυδρομείων ἐγένοντο, δι' ἃς οὐ μόνον οἱ ἔμποροι τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς παρενόησαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔμπορικὸς σύλλογος πρόβη εἰς ἔντονον πρὸς τὴν κυβέρνησιν διαμαρτυρίαν. Ὅσον ἔοικε συμμεριζόμεθα τὰς πρὶ καθυστερήσεων τοῦ ταχυδρομείου παρατηρήσεις τῶν ἐνταῦθα ἔμπορευμένων, ἀλλ' ὅσον δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τὰ ἄδικοι ἀπάν παράπονα, διὰ τὴν μὴ ταχείαν ἀποστολὴν τῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ δεμάτων ἢ καὶ ἐπιπέσει ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐδῶ ταχυδρομείου, ἀπέμνησται αὐτῇ ἡ Γενικῇ διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων; Ἐὰν ἦναι τῆς ὑλικῆς ἀδυναμίας τῆς ἀποστολῆς, δικαίω δὲν ἀναλαμβάνωσι καὶ τινὰ δαπάνην — μικρὰν σχετικῶς ἀπέναντι τῶν ὠφελειῶν — ὡς ἐν παραδείγματι, τὰ μέχρι τοῦ ἀεροπλοίου λεμβουχικᾶς. Δὲν κατενόησαν τινὲς τῶν ἐνταῦθα μεγάλων ἀποστολέων, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τῶν αὐτῶν θὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, τὴν μεγάλην ζημίαν τῆς διὰ νόμου καταργήσεως τῆς διὰ δεμάτων ἀποστολῆς ἔμπορευμάτων. Λυπούμεθα ὅτι φίλοι ἔμπορευόμενοι — κατὰ τὸ εἶθος ἀτυχῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει — θὰ δυσαρεστηθῶσι διότι γράφομεν αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ χάριν τοῦ συμφέροντος πάντων, τινὲς τῶν ὡς ἄνω ἀποστολέων ἄς ἦναι μετριώτεροι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν, ἵνα μὴ κατόπιν μετανοῶσι.

— Ἡ ὀχληρὰ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀκίνδυνος ἰνφλουέντζα κασιτίζει τὴν ἡμετέραν πόλιν, νοσοῦσι δὲ πλεῖστοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Εἰς ἄλλας δὲως Ἑλλην. πόλεις ἐπιδημᾷ ἡ διφθερίτις, ἐνῶ ἡ εὐλαγία φαίνεται ἐγκατασταθεῖσα δικαίως πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

— Μόλον ὅτι ἐμπορικὴ κίνησις γίνεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ, ὁ ἐργατικὸς κόσμος δι' ἔλλειψιν ἐργασίας πένεται, στερούμενος καὶ τοῦ ἄρτου ἀκόμη, διὰ τοῦτο δὲ κατὰ ομάδας ἀπέρχονται ἀλλαχοῦ ἡμέτεροι συμπολίται πρὸς εὐρεσιν ἐργασίας. Τὸ περιεργον μάλιστα καὶ χαρακτηριστικὸν τῆς παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἐργατικῷ πληθυσμῷ μεγάλης δυστυχίας, εἶναι ὅτι τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπῆλθον ἐντεῦθεν διάφοροι ἐργατικοὶ μεταβαίνοντες εἰς τινὰ τῶν Κυκλάδων πρὸς ἀνασκαφὴν ἀμπέλων καὶ ἄλλων κτιμμάτων.

— Καὶ πᾶσι νὰ μὴ στενοχωρῶνται οἱ ἐργατικοὶ ἄρτι ἂν πᾶσαν τὴν πόλιν, μετὰ τὰς πρὶ τινος ἀνεκτερωθείσας ἐλπίδας, οὐδὲν οἰκοδομικὸν ἔργον γίνεται;

Ἐὰν δὲ οἱ κτίσται, ξυλουργοὶ κ.λ.π. περὶ τὴν οἰκοδομικὴν ἐργατικὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐργάσθησαν ἐν τῇ δύν ἡμερ μίσθια ἀπ' ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος, καὶ ταῦτα περιορίσθησαν εἰς ἐπισκευὰς στεγῶν μόνον βλαβεισῶν, ὡς κατ' ἔτος γίνεται, τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος ὑπὸ τῶν βροχῶν. Τὸ δὲ ναυπηγεῖον, ὁ βουλόμενος ἄς μεταβῆ νὰ τὸ ἐπισκεφθῆ, ἵνα ἰδίᾳ ἀντιλήψῃ βεβαιωθῆ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τῶν ὑφ' ἡμῶν γραφομένων.

— Γενομένης ἐν τῷ δημοτ. συμβουλίῳ τῆς ἐκλογῆς Ἀδελφάτων ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς. Διὰ μὲν τὸ Νοσοκομεῖον οἱ κ. Κ. Κρίνος, Κ. Μαγκάκης, Λ. Βαλμάδης Ἰατρὸς, καὶ Δ. Γιαννουκάκης καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον οἱ κ. Ν. Καβούρ, Στυλ. Κουτσόδοντης, Ἀνδρέας Ψύχας καὶ Ν. Βρατσαφύλης καὶ ὡς ἐπιτροπὴ τοῦ Θεάτρου οἱ κ. Σταμάτιος Κρίνος, Ἀμβρόσιος Κάπαρης, Ἰωάννης Ἀλεξόπουλος καὶ Αὐρέντος Ἀγκᾶς.

— Προχθὲς δὲ τὸ δημοτ. Συμβούλιον ἐξελέξατο καὶ τὰς Ἐπιτροπὰς τῶν διαφόρων ναῶν Ἐνοριακῶν καὶ Ἐξοχικῶν.

— Διεθύντρια τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου διορίσθη ἡ ἡμετέρα συμπολίτις κ. Ἀνδριανούλα Γερασιμάκη χήρα Μ. Πρακτικίδου, συνταξιούχος δημοδιδάσκαλος, γυνὴ χρηστὴ, ἐν ὀλίγοις δὲ ὡς ἐκ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς, δυναμένη νὰ γίνῃ χεῖριμος εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο καταστήμα. Διὰ τοῦ διορισμοῦ τῆς κ. Γερασιμάκη ἐτελείωσε καὶ τὸ ζήτημα τῆς Διευθυντρίας, ἔπαυσε δὲ καὶ τὸ «ἄνε κ' ἔλα» καὶ αἱ φιλοδοξίαι ἑκατοντάδος ὀλης ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν ταύτην, ὧν τινων καὶ μόνον τὰ ὀνόματα ἀκουόμενα ἐπροκάλουν γέλωτα καὶ εἰς αὐτὴν τοῦ μύθου τὴν Ἀγέλαστον Μέτραν. Ἴσως δὲ διὰ τῆς τοποθετήσεως Διευθυντρίας θὰ λυθῆ ἡ γλῶσσα τινων, ἐπεχόντων ἐτι εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου, διὰ τὸ ἐκκρεμὲς τοῦ διορισμοῦ Διευθυντρίας.....

— Μήπως ὅμως μόνον διὰ τὴν θέσιν Διευθυντρίας παρουσιάσθησαν ἑκατοντάδες ὑποψηφίων; Προκειμένου νὰ συμπληρωθῆ καὶ ἡ θέσις τοῦ οἰκονόμου τοῦ καταστήματος, ἐνεφανίσθησαν ἑκατοστύς ὀλαι συμπολιτῶν ἡμετέρων ἑκάστου θεωρούντος ἑαυτὸν ἀρμοδιώτατον. Ἀλλ' ὅσον ἦτο λυπηρὸν ὅτι πλεῖστοι οὐδὲ κἂν ἐνδιεφέροντο διὰ τὸν μισθὸν ἂν ἦτο πολὺς ἢ ὀλίγος ὡς γνωρίζοντες τὸ τῆς παροιμίας «ρίζι κί' ἀναυλο» ἄλλο τόσο ἦτο λυπηρὰ ἡ συμπεριφορὰ τινων — ὀλιγίστων εὐτυχῶς — μελῶν τοῦ διοικούντος τὸ Μπαμπαγιώτειον Ὀρφανοτροφεῖον Συμβουλίου, μηδένα ἀποπεμπόντων ἐκ τῶν τὴν θέσιν ζητούντων, ἀλλ' εἰς πάντας διδόντων ὑπόσχεσιν.

— Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος Σωκράτους Χοῦμη ἐτέλεσε χθὲς ἐν τῷ ναφ τῆς Κοιμησῆς Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον.

— Ὑποταμίας ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε τοιοῦτου κ. Ἀθανασίου Ἀρναπούλου διορίσθη ὁ κ. Π. Κουκάς.

— Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἡ Σεβαστή ἡμῶν συμπολίτις κ. Κωνσταντῖνα Νηγεροπόντη προσήνεγκεν εἰς τὸν ναὸν Ἁγίου τοῦ Νικολάου δραχμὰς πεντακοσίας. Εἶσαν τὰ ἔτη πολλὰ εἰς τὴν εὐεργετικὴν ταύτην συμπολίτιδα.

— Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἀρχιεπισκόπου Τριφυλοῦντος τοῦ Ὁχυμάτουργοῦ, ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ὁ εἰς Χρῶσα Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου.

πλήθους πολλοῦ προσελθόντος καὶ ἀποκημίσαντος τὰς ἀριστὰς ἐντυπώσεις, ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ Νεοῦ ὀφειλομένη εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν ἐφόρων τῶν ἐν Χρῆσι ναῶν.

— Γενομένης ἐν Βόλῳ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐμπορικῆς Λέσχης «Θεσσαλίας» ἐξελέχθη πρῶτος πλειοψηφῶν, ὁ ἐκεῖ διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀδαμάντ. Μολοχάδης πράκτορ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς ἀ.μ.πλοίας, λαβῶν ψήφους 58 μεταξὺ 61 ψηφισάντων μελῶν.

— Τῇ φροντίδι καὶ ἐπιστάσει τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου κ. Γ. Κλαποδοπούλου ἐδημοσιεύθη τὸ Μηνιαῖον δελτίον αὐτοῦ.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο τῶν διαταγῶν Ὀλυμπικῶν ἀγῶνας ἀσκήσεων τοῦ ἐνταῦθα ὀμίλου τῶν Ἑρετῶν.

— Τῶν καθηκόντων τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ καὶ ἱατροῦ τῆς φρουρᾶς ἀνατεθέντων εἰς στρατιωτικὸν ἱατρὸν, ἐτοποθετήθη ἐνταῦθα ὁ ἀνθυπίατρος κ. Γεωργιάδης.

— Εἰς τὸν ἐν Βόλῳ διαμένοντα συμπολίτην ἡμῶν κ. Ἀδαμάντ. Μολοχάδην πράκτορα τῆς Νέας Ἑλλην. ἀ.μ.πλοίας, ἀπενεμήθη τὸ ἀργυρὸν πρᾶσημον τοῦ Σωτήρος. Συγχαίρομεν αὐτῷ.

— Εἰς τριάκοντα ἑννέα νομίζομεν, πόλεις τῆς Ἑλλάδος ὠρίσθη ἡ σύστασις σπορευτηρίων διὰ τοὺς προσεχεῖς Ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας, ἐν αἷς δὲν περιλαμβάνεται ἡ Ἑρμούπολις — πρωτοφανῶς μόνον αὕτη παραλειφθεῖσα ἐκ τῶν πρωτευουσάντων νομῶν. — Τὸ πρᾶγμα ἀληθῶς εἶνε περὶ ἀδόξον καὶ πρωτοφανές, ὅχι δὲ κολακευτικὸν διὰ τοὺς σπουδαίους ἰσχυροὺς, ἀσχολουμένους μόνον εἰς διορισμοὺς ὑπαλλήλων, στενώτατα μετ' αὐτῶν συνδεμένων.

— Γραφεὺς τοῦ ἐνταῦθα τριμελοῦς διορίσθη ὁ κ. Κομν. Βαφίας, νεώτατος τῶν υἱῶν τοῦ ἐν τῷ γραφεῖ τοῦ κ. Βαφιαδάκη ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἀπηρετοῦντος ὡς ταμίου κ. Κ. Βαφία.

— Διαμένει ἐνταῦθα ὁ ἄλλοτε Νομάρχης Κυκλάδων κ. Θ. Β. Θεοχάρης.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Δημήτριος Γ. Νικολάρας διδάκτωρ τὰ Νομικὰ, δούς τὰς ἐπιδικηγορίας ἐν νόπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου πρακτικὰς ἐξετάσεις, ἔλαβε τὴν ἀδείαν, ἐφ' ἧς συγχαίρομεν αὐτῷ καὶ τῇ μητρί του, εὐχόμενοι εὐδοκίμησιν καὶ εἰς τὸν πρακτικὸν βίον.

— Ἀπελθόντος ἐπὶ ἀδείᾳ τοῦ ταγματάρχου κ. Π. Παναγιωτοπούλου διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Στρατολ. πεζικοῦ κ. Δ. Μωραΐτης.

— Οἱ συμπολίται ἡμῶν κ. Ἀδελφοὶ Χατζόπουλοι ἐθρόνησαν τὴν μητέρα αὐτῶν Ἀνθούσαν θαναῦταν εἰς βαθὴ γῆρας. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτήν.

— Ἐπίσης ἀπ' ἄθνη ἔκηδεύθη ἐν σπέρῳ πολλοῦ πλήθους ἡ Ἄννα μήτηρ τοῦ φίλου καὶ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργίου Νομικοῦ ἐργοταξιαρχοῦ βυρσοδεύτου, γυνὴ χρηστή καὶ εὐσεβής. Συλλυπηθῆμεν τῷ σπέρῳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

— Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι κατάλληλος ὅπως ὁ τυχὼν μεταβληθῇ εἰς συγγραφεὴ καὶ μάλιστα ἱστοριογράφον, ἐκδίδοντα ἐν Ἀθήναις κλασικὰ τινὰ ἀληθῶς

τῶν τελευταίων ἐτῶν δημοσιεύματα, καταδεικνύοντα τὴν κατέχουσαν πάντας ἡμᾶς ἐπιπλοκότητα, καὶ ἄτινα ἂν μὴ τι ἄλλο, εἰς ἓνα μόνον ἀφορῶσι σκοπὸν καὶ ἐν ἐπιφέρεισι ἀποτελέσμα. Συνάξοις, δηλαδή, ταῦτα ἐξ ἑνὸς δεκάρας καὶ ἐξ ἄλλου παρακωλύουσι τὴν ἐκδοσιν σπουδαίων ἔργων, διὰ ταῦτα εἶναι εὐχάριστον ἢ δημοσίευσιν συγγράματος, ὅποιον ἢ ἄρτι ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου Σπυρίδωνος Ἀραβαντινοῦ ἱστορία τῆς Ἑλλ. Πισσᾶ. Ὁ κ. Ἀραβαντινὸς μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀσχολιῶν καὶ μεγάλων καθηκόντων, ἐργασθεὶς εὐσυνειδήτως καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν ἀνέκδοτον ἱστορικὸν ἔργον τοῦ μακαρίτου πατρὸς του, γυναικείου Ἰωαννίνων, ἐδημοσίευσεν βιβλίον τιμῶν αὐτῶν, διότι εἶναι ἡ μόνη πλήρης ἱστορία τοῦ πολυκρότου ἐμμένου ἀνδρός. Ἡ ἱστορία τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ, ἀριστα τετυπωμένη κοσμεῖται καὶ διὰ χαρτῶν καὶ εἰκόνων ἀρίστων Εὐρωπαϊκῶν — οὐδὲν ὅμως δὲ ὁμοίον μὲ τὰς κοσμοῦσας τινὰ τῶν περιοδικῶς δημοσιευομένων ἐν Ἀθήναις συγγράμμάτων, αἵτινες ἀνημιμήτουσι τὴς ἐπὶ τῶν φυλλαδίων συγγραφέων πρὸ εἰκοσκατίας τυπομένης ἐνταῦθα — πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐμ. Μπακιρέλη ἀντὶ δραχμῶν δέκα, ἂν καὶ συγκριμένη ἐκ χιλίων περίπου σελίδων.

— Ἐξεδόθη τὸ 142ον — εἰκοστὸν δεῦτερον τοῦ Πέμπτου τόμου-φυλλάδιον τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ τῶν κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ, περιέχον ἄρθρα ἀπὸ τοῦ Ὀστέντοτος μέχρι Ὀψιανός, ἐξ ὧν σημειοῦμεν τὰ Οὐγγαρία, Οὐγῶ, Οὐμβόλδος, Οὐταίος, Ὀχυρωτικὴ κ.λ.π. καὶ πίνακα ἐν Περικλήματι τῶν «Νωδῶν». Οἱ κ. κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐκδοταὶ τοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ, παρακαλοῦσι τοὺς ἐνταῦθα συνδρομητὰς τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅσοι δὲν λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τακτικῶς τὰ τεύχη, νὰ μὴ βραδύνουσι νὰ ἀπευθίνωσι τὰς παραγγελίας τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτοὺς, διότι ἄλλως δὲν ἀναλαμβάνουσι οὐδεὶς ὑποχρέωσιν νὰ συμπληρώσωσι βραδύτερον ἔλλειψεις τυχὸν σειρᾶς τοῦ Λεξικοῦ.

Τὰ παγκοσμίου φήμης ἀπολαύοντα

ΣΦΡΙΓΟΦΟΡΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ

ΤΟΥ HIRSH

ἐκομισθήσαν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ.

Σπυρίδωνος Φραγκιῆδη

Πεῖρα ἀλάνθαστος καὶ δεδοκιμασμένη συνιστᾷ ταῦτα πρὸς ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑΙΜΙΑΣ ΝΕΑΝΙΚΑΣ ΠΑΡΑΛΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΔΡΙΚΑΣ ΝΟΣΟΥΣ καθ' ἃς παρατηρεῖται ἡ ἔλλειψις τοῦ σφρίγους καὶ τῆς νεκρικής βίας διαφόρου γένους καὶ ἡλικίας.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ὁδηγίας τῆς χρήσεως αὐτῶν ἀπευθυντέα πρὸς τὸν εἰρημένον φαρμακοποιὸν ὅστις ἀποκλειστικῶς ἀνέλαβε τὴν πώλησιν τῶν καταποτιῶν τούτων.